3de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 30en. JANUARI 1886. N° 109.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

31 Jan.	*Harrison*	van Liverpool.
4 Feb.	*Maracaibo*	„ Maracaibo.
4 „	*Valencia*	„ New-York.

CALENDARIO.
Jan.-Feb.

31.	DOMINGO	IV despues di Epifania.
1.	LUNA.	S. Ignacio, mart.
2.	MARTES.	*Purificacion di N. Sra.*
3.	RAZON.	S. Blasio, ob. i m.
4.	HUEBES.	S. Andres Corsino, c.
5.	VIERNES.	Sta. Agueda, v. i m.
6.	SABRA.	Sta. Dorotea, v. i m.

STAND DER MAAN.

N. M. 3 Feb. 10 ure 49 m. P. M.

Opkomst der Zon:
1 Feb. 6 ure 13 min.
Ondergang der Zon:
1 Feb. 5 ure 47 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

5 Feb.	*Caracas*	naar New-York
7 „	*Maracaibo*	„ Maracaibo
17 „	*Valencia*	„ New-York

ENCYCLIEK

VAN ONZEN ALLEREEILIGSTEN HEER

LEO XIII

door de Goddelijke Voorzienigheid Paus.
Over de Christelijke Inrichting der Staten.

AAN ONZE EERWAARDIGE BROEDERS DE PATRIARCHEN, PRIMATEN, AARTSBISSCHOPPEN, BISSCHOPPEN DER KATHOLIEKE WERELD, IN GUNST EN GEMEENSCHAP MET DEN APOSTOLISCHEN STOEL.

Eerwaarde Broeders,
Heil en Apostolischen zegen!
[*Vervolg en Slot.*]

Dit is hetgeen door de Katholieke Kerk aangaande de inrichting en het bestuur der staten wordt voorgeschreven.— Wil men nu volgens genoemde uitspraken en voorschriften een juist oordeel vormen, dan wordt echter geen enkele der verschillende vormen van Staatsbestuur op zich zelf afgekeurd, daar deze namelijk niets bevatten wat met de Katholieke leer in strijd is, en zij den Staat in den besten toestand kunnen bewaren, wanneer zij wijselijk en billijk worden toegepast.— Ja, het wordt ook op zich zelf niet afgekeurd, dat het volk meer of minder deelneemt aan het staatsbestuur: en dit kan in zekere omstandigheden en binnen zekere grenzen voor de burgers niet alleen nuttig zijn, maar zelfs voor hen een plicht worden. Daarenboven heeft niemand een billijke reden om de Kerk te beschuldigen, dat zij te weinig zachtheid en toegeeflijkheid bezit, of aan eene ware en wettige vrijheid vijandig zoude zijn.— Inderdaad, zoo de Kerk al van oordeel is, dat de verschillende soorten van Godsvereering niet met den waren Godsdienst op ééne lijn mogen gesteld worden, daarom echter veroordeelt Zij nog niet zoodanige hoofden van het staatsbewind, die, om eenig aanzienlijk voordeel te verwerven of om een groot kwaad af te weren, in de praktijk de verdraagzaamheid oefenen om elk van die verschillende godsdiensten eene plaats in den Staat te laten innemen.— Overigens pleegt de Kerk er met de grootste zorg voor te waken, dat niemand tegen zijnen wil gedwongen worde het Katholiek Geloof te omhelzen, omdat, zooals Augustinus wijselijk opmerkt, *geen mensch kan gelooven, tenzij vrijwillig.*[1]

Om dezelfde reden kan de Kerk haar goedkeuring niet hechten aan een vrijheid, die afkeer wekt van Gods heiligste wetten, en aan het wettig gezag de verschuldigde gehoorzaamheid weigert. Zulks toch is veeleer losbandigheid dan vrijheid; Augustinus noemt het zeer terecht *de vrijheid des verderfs,*[2] en de Apostel Petrus, *den mantel der boosheid:*[3] ja, zulk een ingebeelde vrijheid, omdat zij in strijd is met de rede, is een ware slavernij: *hij immers, die zonde bedrijft, is de slaaf der zonde.*[4]

Dit integendeel is de ware en wenschenswaardige vrijheid, die,— wat de afzonderlijke personen betreft: dezen geen slaven laat worden van dwalingen en hartstochten, welke de afschuwelijkste meesters zijn;— en die, wat het staatsbestuur betreft: met wijsheid over de burgers het bewind voert, ruimschoots de gelegenheid aanbiedt tot vermeerdering van al wat het leven helpen en vergemakkelijken kan, en den Staat beschermt tegen de willekeur van vreemden.— Welnu, deze eervolle en den mensch waardige vrijheid vindt bij de Kerk de hoogste goedkeuring, en nooit heeft Zij opgehouden er naar te streven en er voor te strijden, dat die vrijheid duurzaam en in haar geheel wierd gehandhaafd.— En inderdaad; de gedenkmalen van vroegere tijden geven er getuigenis van, dat immer door de Katholieke Kerk óf uitgevonden, óf beschermd of bewaard is geworden: datgene, wat in den Staat het meest kan strekken tot algemeen welzijn; datgène, wat doeltreffend ingesteld is tegen de buitensporigheden van vorsten, die de belangen van hun volk kwalijk behartigen; datgene, wat aan het Staatsgezag ontzegt om onrechtmatig de vrijheden van gemeente of huisgezin aan te randen; datgene, eindelijk, wat bijdragen kan om voor iederen burger in 't bijzonder zijn eer, zijn persoonlijke waardigheid en zijn aanspraken op gelijke rechtsbedeeling te handhaven. Zoo blijft dan de Kerk zich altijd gelijk, wanneer Zij van den eenen kant afkeerig is van een overdreven vrijheid, die én bij de afzonderlijke personen én bij de volkeren in buitensporigheid of slavernij ontaardt; en wanneer Zij van den anderen kant volgaarne de verbeteringen aanneemt, die elke dag pleegt aan te brengen: zoo deze slechts werkelijk strekken tot welzijn van dit leven, dat eene reis is naar het andere en eeuwigdurende leven.

———

Het is dan ook ijdele en armzalige laster, wat men beweert: dat namelijk de Kerk den Staten hun moderne inrichting zou benijden en alles verwerpen, wat de geniale geest der tegenwoordige tijden in het aanzijn heeft geroepen. Wel verwerpt Zij de dwaasheid en onzin van meeningen; keurt Zij het verderfelijk smeden van oproer af, en in 't bijzonder die neiging, welke zich tegenwoordig onder de geesten openbaart, waarin men duidelijk het begin doorschouwt van een vrijwillige verwijdering van God: maar, vermits alle waarheid noodzakelijk van God voortkomt, daarom erkent dan ook de Kerk in alles, wat het menschelijk onderzoek van de waarheid heeft mogen ontdekken, een afdruk en spoor van het Goddelijk Verstand. En daar er nu onder de natuurlijke waarheden geen enkele bestaat, die ons geloof aan de door God geopenbaarde waarheden kan verzwakken, maar wel vele die het inderdaad bevestigen, terwijl elke ontdekking der waarheid ons tot meerdere kennis en verheerlijking van God brengen kan — zoo zal de Kerk ook immer, alwat bijdragen kan om de grenzen der wetenschap breeder uit te zetten, gaarne en met vreugde begroeten: en evenals Zij in andere vakken van wetenschap doet, zal Zij ook zorgvuldig alles behartigen en bevorderen wat op de beoefening der natuurwetenschap betrekking heeft. In deze soort van studiën verzet zich de Kerk niet tegen de ontdekking van den menschelijken geest; zij wraakt het niet, dat er gestreefd wordt naar uitvindingen, die het leven kunnen veraangenamen of vergemakkelijken: veeleer wil Zij, als vijandin van loomheid en traagheid, dat het menschelijk verstand door oefening en beschaving overvloedige vruchten voortbrenge: Zij heeft hare aanmoediging over voor alle soorten van kunst en bedrijven; en middelerwijl Zij al dat wetenschappelijk streven krachtig heenricht naar een edel en heilzaam doeleinde, tracht Zij ook te beletten, dat de mensch onder die werkzaamheden van lichaam en geest afgeleid worde van God en van de hemelsche goederen.

———

Maar dat alles, hoe redelijk ook en wijs op zich zelf, vindt in onzen tijd minder waardeering, nu de Staten niet slechts weigeren zich te voegen naar de beginselen der Christelijke wijsbegeerte, maar zich elken dag al verder van haar schijnen te willen verwijderen.— Niettemin, aangezien de waarheid, als zij in het licht gesteld wordt, zich wijd en zijd pleegt te verspreiden en de gemoederen der menschen langzamerhand te doordringen: leggen Wij daarom, in het bewustzijn van de Apostolische zending welke Wij bij alle volken vervullen, met vrijmoedig, gelijk dit Onze plicht is, getuigenis af van de waarheid: niet dat Wij de tijdsomstandigheden niet duidelijk voor oogen hebben, of den vooruitgang van onzen tijd in al datgene, wat betamelijk en nuttig is, veroordeelenswaardig achten: maar omdat Wij gaarne de openbare zaken een minder gevaarlijken weg zagen volgen en op vaster grondslagen berusten, en dit zonder afbreuk te doen aan de ware vrijheid der volkeren; want onder de menschen is de waarheid de moeder en de beste verdedigster der vrijheid: d e w a a r h e i d z a l u v r i j m a k e n.[5]

Derhalve zullen in zóó hachelijken loop van omstandigheden de Katholieken, indien zij, gelijk het behoort, aan onze vermaningen het oor geleend hebben, gemakkelijk inzien, welke ieders verplichtingen zijn, zoowel op het gebied der *meeningen* als der *handelingen*— En wat de eersten aangaat, is het noodzakelijk, dat zij alles wat de Roomsche Opperpriesters hebben verklaard of nog verklaren zullen, altijd met innige overtuiging voor oogen houden, en, zoo dikwijls als het gevorderd wordt, openlijk belijden. En met name, omtrent de *moderne vrijheden*, gelijk men ze noemt, moet men zich houden aan het oordeel van den Apostolischen Stoel en dient iedereen de gevoelens te volgen, welke deze heeft uitgesproken.

Men zij bezorgd, zich niet te laten misleiden door den schoonen vorm, waarin zij zich voordoen; men bedenke, hoe zij ontstaan zijn en door welken toeleg zij alom worden gehandhaafd en gevoed. De ondervinding heeft ons reeds genoeg geleerd, wat die genoemde vrijheden in den Staat teweegbrengen: hoe zij namelijk overal tot uitkomsten voerden, over welke alle rechtschapen en verstandige lieden zich te recht bedroeven.

Indien ergens in werkelijkheid een Staat gevonden wordt, of indien men zich een zoodanigen in den geest voorstelt, die het Christendom openlijk en op tirannieke wijze vervolgt, en men zulk een Staat vergelijkt met den modernen Staat waarover Wij spreken — dan kan men aan den laatsten de voorkeur geven; maar de beginselen waarop deze rust zijn van dien aard, gelijk Wij zeiden, dat zij op zich zelf door niemand mogen worden goedgekeurd.

———

De menschelijke daad kan zich bewegen op particulier gebied, op dat van het huisgezin of op dat van het openbaar leven. Wat het eerste aangaat, vóór alles geldt de plicht, dat men zijn leven en gedrag zeer nauwkeurig inrichte naar de voorschriften van het Evangelie; dat men niet weigere, wanneer ons de beoefening der Christelijke deugd eenige moeielijkheid te dulden of te verdragen oplegt. Bovendien moet iedereen de Kerk beminnen als de Moeder

van allen; hare wetten gehoorzaam onderhouden; zorg dragen voor hare eer, en hare rechten willen handhaven; alsmede er naar streven, dat die Kerk door allen, over welke hij niet eenig gezag is bekleed, evenzeer vereerd en bemind worde.— Voor het algemeen heil is het van belang, dat men op verstandige wijze medewerke tot het beheer der gemeentezaken, en men er zich met alle kracht op toelegge, dat er van overheidswege gezorgd wordt voor de vorming der jeugd tot godsdienst en goede zeden, gelijk het Christenen betaamt; hiervan toch voornamelijk hangt het heil af van elken Staat. Eveneens kan gezegd worden, dat de arbeid der Katholieken zich, over 't algemeen gesproken, nuttig en geoorloofd buiten dezen engeren kring kan openbaren en zich bezighouden met de eigenlijke staatsaangelegenheden. Wij zeggen: *in 't algemeen gesproken*, omdat Onze voorschriften hier voor alle volkeren der wereld worden gegeven. Overigens kan het ergens gebeuren, dat om zeer gewichtige en billijke redenen het geenszins dienstig is, zich met de zaken van den Staat in te laten of Staatsambten te bekleeden. Maar over het algemeen, gelijk Wij zeiden, zich geheel onthouden van deelneming aan staatszaken zou evenzeer een fout moeten heeten, als wanneer men weigerde zich in het openbaar belang eenigen arbeid of eenige moeite te getroosten. En dat wel nog te meer hierom, wijl de Katholieken door de vermaningen der leer zelve, die zij belijden, tot een eerlijke en trouwe behartiging der openbare zaak worden aangespoord. Daarentegen, wanneer zij zich onthouden, zullen anderen gemakkelijk het roer in handen krijgen, wier wereldbeschouwing zeker geen grooten waarborg voor het geluk van den Staat oplevert. Dit zou ook noodlottig kunnen zijn voor het Christendom; immers, zij die kwalijk gezind zijn jegens de Kerk zouden veel, zij die jegens haar goedgezind zijn, zouden zeer weinig vermogen. Derhalve is het duidelijk, dat er voor de Katholieken een billijke reden bestaat, om ook in Staatsbedieningen te treden; immers, zij doen dit niet, en mogen het ook niet doen, om goed te keuren wat tegenwoordig in de regeling der staten afkeuring verdient; maar om de gewraakte regeling zelve, voor zoover mogelijk, te veranderen tot het oprechte en waarachtig heil des volks, terwijl zij zich ten doel stellen: de wijsheid en de kracht van den Katholieken godsdienst als een heilzaam levenssap en levensbloed in alle aderen van den Staat te doen doordringen.

Niet anders geschiedde het in de eerste eeuwen der Kerk. De zeden en de beginselen der heidenen waren, zooveel als maar mogelijk is, met de zeden en beginselen des Evangelies in strijd; toch kon men de Christenen opmerken, die te midden dier bijgeloovigheid onbedorven bleven, en, altijd zich zelven gelijk, overal moedig binnen traden waar hun de toegang maar gegeven werd. Voorbeeldig trouw aan hun overheden en gehoorzaam aan het gezag der wetten in zoover het geoorloofd was, straalden zij naar alle zijden een wondervollen glans uit van heiligheid; zij beijverden zich hunnen broeders nuttig te zijn, en de overigen tot de leer van Christus te roepen, terwijl zij overigens bereid waren uit hun hoogen rang te treden en manhaftig te sterven, indien zij de eerambten, de burgerlijke en militaire waardigheden niet langer met behoud hunner deugd konden bekleeden. Op die wijzen brachten zij spoedig de instellingen des Christendoms niet alleen in de woningen van afzonderlijke personen maar in de legerplaats, in het rechterlijk hof en zelfs in het keizerlijk paleis. „Wij zijn van gisteren, en wij hebben al het uwe vervuld: uw steden eilanden, municipiën, vergaderzalen, legerplaatsen zelfs, legerafdeelingen, decuriën, het keizerlijk paleis, den senaat, het gerechtshof [6]" zoodat het Christelijk geloof, toen de prediking des Evangelies bij de wet werd toegestaan, niet krijtend in de wieg, maar volwassen en reeds vrij krachtig in een groot deel der Staten te voorschijn trad.

Welnu, in deze tijden behooren wij die voorbeelden onzer vaderen te doen herleven. Alle Katholieken, die hun naam waardig zijn, moeten op de eerste plaats liefdevolle kinderen willen zijn en blijken van de Kerk; hetgeen met hun karakter als kind der Kerk in strijd is, moeten zij onverwijld en krachtig afwijzen; zij moeten, in zoover het op eerlijke wijze kan geschieden, de wetten van hun volk bezigen ten bate van waarheid en recht; zij moeten er hun werk van maken, dat de vrijheid van handelen niet trede buiten de perken, door natuurwet en Goddelijke wet haar gesteld; zij moeten zich beijveren, dat elke Staat worde ingericht volgens hetgeen Wij de Christelijke gelijkenis en het Christelijk voorbeeld genoemd hebben.— De wijze, waarop dat alles verwezenlijkt moet worden, kan niet gemakkelijk onder één enkelen en bepaalden regel gebracht worden, om reden dat deze moet gelden voor alle plaatsen en tijdsomstandigheden, welke toch onderling zoozeer verschillen. Niettemin moet men vóór alles eenheid van wil betrachten en streven naar eenheid van handelen. En beide zal men bekomen, indien elkeen als gedragsregel aanneemt hetgeen de Apostolische Stoel heeft voorgeschreven, en aan de Bisschoppen gehoorzaamt, die de Heilige Geest gesteld heeft om Gods Kerk te besturen [7].

Tot verdediging van het Christengeloof is het ook gebiedend noodzakelijk, dat allen eenstemmig van gevoelen en onwrikbaar standvastig zijn in het belijden van de waarheden, welke door de Kerk worden geleeraard; en met het oog hierop dient men op zijn hoede te zijn, om in geenen deele met valsche meeningen mede te gaan of om zich tegen dezen met minder kracht te verzetten, dan de waarheid wel toelaat. Omtrent die zaken, waar verschil van meening over kan bestaan, mag men zijn gevoelen verdedigen met gematigdheid en met inzicht om de waarheid te ontdekken; evenwel zonder zijn tegenpartij onbillijk te verdenken of te beschuldigen.— Daarom, uit vrees dat de eensgezindheid door geen vermetele aantijging geschaad worde, [illegible] allen [illegible] dat de Katholieke geloofsbelijdenis op generlei wijze zich laat vereenigen met de meeningen, die naderen tot het *naturalisme* of *rationalisme*, welker streven het is alle Christeninstellingen tot den wortel toe uit te roeien en, met voorbijgaan van God, in de samenleving de heerschappij van den mensch te vestigen.— Evenzeer is het ongeoorloofd een anderen regel te volgen in het bijzonder, een anderen in het openbaar leven: zoodat het gezag der Kerk in het eerste geëerbiedigd maar in het tweede verworpen wordt. Want dit zou een samenkoppelen zijn van zedelijkheid en onzedelijkheid; dit zou den mensch in tegenspraak brengen met zich-zelven, terwijl hij integendeel zich steeds gelijk moet blijven en in geen enkele zaak, in geen enkele levensuiting mag afwijken van de voorschriften der Christelijke deugd.

Wanneer er evenwel sprake komt van bloot politieke vraagstukken, van de beste wijze van staatsbestuur, van een staatsregeling, in deze of gener voege tot stand gebracht, dat is ook over dergelijke zaken een verschil van gevoelen geoorloofd.

De rechtvaardigheid gedoogt niet, dat men iemand, dien men overigens kent als rechtschapen man, als bereid om de besluiten van den Apostolischen Stoel gehoorzaam aan te nemen, een verschil van gevoelen ten kwade duide in de aangelegenheden, die wij zoo even aanstipten; en nog erger wordt de ongerechtigheid, wanneer, hetgeen tot Ons leedwezen meermalen gebeurd is, zulk gevoelen als een bewijs wordt aangezien, dat men het Katholiek geloof heeft verzaakt of ten minste dat de oprechtheid ervan in twijfel mag worden getrokken.— En vooral behooren zich naar dit Ons voorschrift te gedragen diegenen, welke hun gedachten te boek stellen, en in het bijzonder de schrijvers van dagbladen. In den strijd gevoerden strijd over de gewichtigste belangen is geen plaats voor onderlingen naijver, voor partijtwisting; maar iedereen behoort met de anderen één van ziel en zin te streven naar het gemeene doel van allen: het behoud van den Godsdienst en het behoud van den Staat. Was er derhalve voorheen verdeeldheid, door een vrijwillig vergeten behoort er een einde aan gemaakt te worden; heeft er een overschrijding van bevoegdheid, heeft er een onrecht zelfs plaats gegrepen, wie ook de schuld drage, door wederkeerige liefde en bovenal door de gehoorzaamheid van allen aan den Apostolischen Stoel moet het beide worden vergoed en uitgewischt.

Op die wijze zullen de Katholieken een tweevoudig doel bereiken: zij zullen zich medehelpers verschaffen tot verbreiding der Christelijke waarheid; zij zullen zich daarbij verdienstelijk maken jegens de burgerlijke samenleving, welker bestaan door het veldwinnen van verderfelijke leeringen en onedele begeerten groot gevaar loopt.

Ziedaar, Eerwaardige Broeders! wat Wij aan alle volkeren der Christenwereld hadden mede te deelen omtrent de Christelijke inrichting der staten en de plichten van de burgers in het bijzonder.

De hemelsche hulp moet krachtig worden afgesmeekt, en God moet worden gebeden, opdat hetgeen Wij tot Zijne eer en tot heil der menschheid begeeren en nastreven, tot een gewenscht einde moge gebracht worden door Hem, aan Wien het toekomt den geest der menschen te verlichten en hun wil te bewegen. Als onderpand der goddelijke gunsten, als blijk van Onze vaderlijke welwillendheid te uwen opzichte, verleenen Wij u, Eerwaardige Broeders, aan uwe geestelijkheid en aan al het volk, dat aan uw trouw en waakzaamheid is toevertrouwd, van ganscher harte den Apostolischen Zegen.

Gegeven te Rome bij St. Pieter den 1 Nov. Leo [illegible]

LEO XIII, Paus.

---

[1] *Trid. XXVI de Jun., n. 2.* [2] *Epist. CV. ad Donatistas, cap. II, n. 9.* [3] *I. Petr. II. 16.* [4] *Joan. VIII. 34.* [5] *Joan. VIII. 32.* [6] *Tertull. Apol. n. 37.* [7] *Act. XX. 28.*

NOTICIA.

Nomber di nos Isla.

Coe satisfaccion nos a leza den „De Vrijmoedige" di dia 14 di e luna-aki un articulo na hoelandes, digno di elogio, koe ta trata riba *Origen di nomber di nos Isla.* Segun nos, e scirbidoe-ai, Senjor *G.*, a coba e camina drechi den su estudio. E no haci manera otro, koe a scirbi riba e mees asuntoe caba, di busca nomber di nos isla for etimologia inventar i sin gracia; ma el a descubri tantoe e nomber-ai como su origen foi fuente berdadera di Historia, esta: descripcion di bioha di tempoe bieuw, mapa, globo i escrito critico. *Bartolomé de las Casas*, e ilustrado padre di Orden Dominico, a doena Senjor *G.* prueba convincente, koe CURAÇAO ta un palabra ni Spanjol, ni Portuguéz, ni di cualkē otro tera di Europa ma un palabra di es tera-aki mees; koe tē na anja 1550 nos isla no tabata habitar pa hende *extraordinariamente grandi*, manera alguna scirbidor a sostene sin ningun fundamentoe, i koe tē na e tempoe-ai ta *Indian* di estatura natural a biba aki.

Nos ta spera di mira publicar pronto lo kē e inteligente scirbidor ta ofrece na fin di su interesante estudio, esta " di bolbe riba promer habitantenan di e regionnan-aki."

School coe banjoe.

No spanta, lezadornan; no here koe aki també nan lo pone un banjoe na nos Openbare School; macho nos reglement nobo riba ensenjanza ta un miniatura di esun di Hoelanda, nos no ta kere koe nos Gobiernoe lo bai asina aleuw den gastamentoe di plaka, i imita toer loke sostenedornan di *Openbaar Onderwijs* pretende di haci na Hoelanda.

Laga nos conta nos historia di "school coe banjoe."— Na Hoelanda nos conoce "*school coe Bijbel*" i *school coe lèsat di sopi*; awor liberalnan kier tambe *school coe banjoe.* Un corant di e partida-ai, *Handelsblad*, ta conta coe mucho entusiasmo koe na Alemania e schoolgraatinan tin nan cas di banjoe na cende seis ò nuebe mucha por tuma un banjoe humue: i mucho *cincho* [illegible] di banjoe no ta *mane obligatorio* na e schoolnan, toer mucha, sin dispencion, ta haci uso di die. Pronto toer schoolnan di pueblo lo ta provisto di nan cas di banjoe.

Na fin di su [illegible] *Handelsblad* ta puntra: [illegible] E exemplo-ai no merece imitacion na Hoelanda, principalmente na Amsterdam?" I su respondi ta un si hopi jeen. E ta conseha caba koe nan por haci lucalnan di gimnasia nira cas di banjoe tamoe, i pone den cada school un paar di hende cusar pa cuida pa limpieza i pa vigila banjanenan na mees tempoe. Kende mester paga toer esai, *Handelsblad* no ta bisa. Ta papia di mees, koe tesoro publico lo carga coe n'e també. Tempoe no ta asina malee; asina nan di e hombernan di school hoja un plan nobo e mester ta hibar na cabo un bē costa koe costa.

Mientras liberalnan ta treemi cada anja di ki manera nan placa aña coenan *Openbaar Onderwijs*, lugar nos weita su bendicion ē ta trece pa Hoelanda.

Na deliberacion generalnan di Presupuesto di Estado Senjor *Van der Biesen* a tiha atencion riba situacion deplorabla koe Hoelanda ta haje aden, tantoe *material*— como *moralmente*, i koe ta na contradiccion coe e beneficio grandinan, koe Openbare School lo a trece pa Hoelanda segun trahadornan di leynan di school ta [illegible] constantemente. E miembro di Cámara a muestra coe cifras, koe de anja 1874 na 1882 número di condenadonan pa *echtbreuk* [illegible] tabata aumentar coe un tercera parte; cerca *bankroetpersonnen* nan a subi di [illegible] na [illegible]; inscripcion di hipoteca a subi di [illegible] na [illegible] miljon di 1868 na 1882.— Di 1874–82 prisonnan a costa *f* [illegible]; consumo di bibida destilar a aumenta den Hoelanda di 7½ liter na [illegible] liter pa cabez, di anja 1868–82 ai-to bende por mira. "koe abaecenan no a bira menos apesar di toer ensenjanza koe ta worde doenar na pueblo, i koe ta costa asina hopi malpen. Si, nos rentanan ta ruinar: tantoe Openbare School como guera di Atchin a contribui na esai. Na anja 1858 gastoenan pa ensenjanza a monta na *f* [illegible] i na 1883 nan tabata *f* 15.026.273.— Den ocho anja di tempoe, di 1875 na 1883, Ensenjanza Superior, Secundaria i Primaria a costa *f* 112.442.000. Coe razon Senjor *Van der Biesen* a puntra na fin di su discurso: "*¿ Ki nacion di mundoe lo por a bai adilanti manera boo di exaco un régimen?*"

¿ Baleanteria ó Inmoralidad ?

E sigiente historia-aki koe un courant di Italia, *Coffaro*, ta conta, por sinja nos cosa coe ta para actualmente na e tera-ai.

Despues koe examennan na un Instituto Técnica di Catania a caba, Senjor Eugenio Vita, profesor di Matemática i president di e Instituto ai, tabata sintar den su kamber, pa banda di ocho ora di anochi, sperando e otro profesornan di comision di examen pa nan caba rapport di e examennan. Un criar a bin bisa profesor Vito, koe un di e discipelnan di promer anja tabata desea di papia coe n'é.

"Largé drenta", e profesor dici. I poco atras a drenta un mucha homber di 16 na 17 anja, chikitoe, blond i delegar, koe tabata parce mas mucha di lo kē ē ta realmente. El a pidi e president pa largé mira puntonan, koe el a gana na ultimo examen.

Senjor Vito tabata liasta bendadoso di permiti esei; el a hairi un boeki grandi i huntoe coe e mucha nan a repasa toer listanan. A resulta koe *Pietro Anquisaola* (asina e mucha jamai), por a pasa un otro clase den toer ramo, menos matemática. El a mira Senjor Vito durea den su cara i dieie: "fui di ajera mainta mi tabata sabi koe bo a falta coe mi, i pensa mi a tene misi pa nos regla e asuntoe di un manera koe nos toer dos keda contentoe. Troca mi cifranan......"

"Mi jioe, lo ke ta parre scirbir, a scirbir; tu comision a pone e cifranan ei, no ta posibel pa mi troca nan."

"Di modo, bo no kier haci nada pa mi?......"

"Ta duelmi, ma mi no por haci nada."

E mucha no a larga e president caba di papia; enverwacht el a saca un rewolver i descarga na Senjor Vito dos tiroe, koe no tabata sigur di mas tarde, si e profesor no a cai abau dieci desarme, apesar koe e di e balanan a come den su cara.

Afortunadamente na e momento ai e otro profesornan a trenta, nan a coje e rewolver i dorna promer juduanzana e presidente. Tabata terribel pa hende mira cara disigurar di Senjor Vito toer na sanger. E baia, drentando pa su boca, a kita toer su diente di adilanti i plama su cachete. Ma ainda tabata mas terribel pa hende mira atitud frioe i insolente di *Anquissola*. Tresque, manera hende koe no a haci nada, e dicie: "No spanta no, mi no ta huisi; polies no bini, mi mes ta bai entregami. Ta duelmi nomba koe mi no a mate ajera mi por a haci esai coe asina facilidad riba caja."

E mes ora el a worde arrestar. E herida di Senjor Vito no ta mortal, ma lo e tin di sufri hopi tempoe i kada disigurar pa semper di su buta.

Henier staba jenar coe e cos-ai, i mas ainda pasobra e mucha ta pertenece na un di principal familia aristocratanan di Sicilia.

¡Ki Diferencia!

Mientras liberalnan, koe ta su poder ta arotu caba di goebiernoe, cargu pubbin coe contribucion i coina Nacion, coe nan *Ensenjanza Neutral*, nos ta mira hendanan di fe, koe kier doena nan joenan *educacion* hunto coe *instruccion*, haci sacrificio grandi foi nan sacu. Den un country di Hoelandn, *Aicanjand*, nos ta mira atrobe koe collecta koe Protestant Orthodoxnan a haci pa nan Union di "School met Bijbel" a jega na mas di fl. 120,000.

Si goebiernoe saca su curpa foi *openbaar (?) Onderwijs*, nos lo mira si liberal-horotatornan lo sigi segundo di sacrificio di nan adversarionan.

Un Hudioe na fabor di Catolicanan.

Italiano-Liberalnan ne a conforma nan coe usurpa Poder Temporal di nos Santoe Padre, ma despues di e robo-ai nan a sigi haci hopi otro cos jega na pone manoe riba placa di Propaganda Catolica, koe ta propiedad exclusiva di Iglesia. Den ultimo dianan, Consejo Municipal di Roma, koe ta formar den su mayor parti di liberalnan koe ta mas inclinar na Rey Humberto koe na Papa, i koe no ta laga ningun ocasion pasa sin molesta sintimentoe religiosa di Catolicanan, a recibi un bofetada bochorno di un di nan colleganan, i un Hudioe, na ocasion koe nan kier a bolbe muestra nan odio contra Catolicanan.

Ta existi na Roma un fondo di cual communidad por dispone pa cubri gastonan di un lampi koe ta cende semper dilanti di cruz den cementerio San Lorenzo. Den Consejo Municipal tabatin un proposicion hacia, i sometar pa votos mientras, pa anula e fondo-ai i pone e placanan den caha di goebiernoe. *Alatri*, un banquero Hudioe i miembro di Consejo, a declara koe si, aunque é ta Hudioe, lo vota contra e proposicion-ai, den cual é ne ta mira sino un ofensa innecesario i impertinente hacir na sintimentoe religioso di su companjeronan. Alatri a bai ainda mas alcaw i é dici, si e proposicion-ai worde aceptar pa majoria di votos, é mes lo tuma riba dié gastoe di cendementoe di e lampi i instituí un fondo pa e ofisioe-ai. E ora-ai e proposicion tabata rechasar, pasobra e miembro *cristian*-liberalnan, bergonzar pa palabra di un *Hudioe*, no a tribi vota na fabor.

¡Te na dende injusticia no mester a jega pa un Hudioe toema defensa di Catolicanan asina tantoe na pechoe!

fl. 125,000.

Na Baltimore a moeri den e dianan-aki un religioso, *James Gabert*. El Rende Rubinstein a jega di bisa: "koe su boz tabata di mas boenita, di mas agradable, di mas extensa di toer cantantes di e siglo aki."

Rubinstein a tende Agnes canta den Misa na su ultimo biaha, koe el a haci na America i el a jama atencion di un empresario di teatro, Strakosch, riba dié. E empresario-ai a ofrece Agnes unde fl. 125,000 pa é bai haci un biaha di artista pa seis siman.

Ma e zuster, koe a biba den convento foi su 20 anja, no a larga ai e ofrecementoe brijante-ai ni exigencia di Rubinstein seducie na bai busca gloria ni rikeza di mundoe.

Compoe Malóe.

Como prueba di esai na Paris nunka, corrientan ta conta koe, segun declaracion di empleadonan, nada menos koe 75,000 *brouwen* tabata hipotecar den anja nasar, i koe un parti masjaremintoe tabata lamantar atrobé.

Ta sigur asina.

—¿Kiko ta un Dentista?

—Un hende, koe ta busca su pan den boca di otro hende.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-Besluiten

Curaçao, den 23 Januari 1886.

Eene commissie benoemd, bestaande uit de Heeren *M. Dudl* en *E. S. L. Maduro*, Leden van den Koloniale Raad, met den Administrateur van Financiën, teneinde het Register van den omslag in de belasting voor de Weerbaarheid over 1886 op te maken.

Aan den brigadier bij de marechaussee alhier *Johann De Vos* op zijn verzoek, met ingang van 1 Februari e. k., eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend, met toekenning van pensioen.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

Gisteren avond te 8½ ure is, na een voorspoedige reis, Z. D. H. Mgr. *H. J. L. van Ewijk* vergezeld van den HoogEerw. Pater *C. Reijnen* en den Z. E. Pater *W. Ebbens* alhier van Bonaire wedergekeerd.—Een "Particuliere Correspondentie" zal a. s. week onzen Lezers de bijzonderheden van die reis mededeelen.

NEDERLAND.

HH. MM. de Koning en Koningin, zijn 29 Dec. jl. met het Prinsesje tegen 4 uren van **Het Loo** te 's Gravenhage teruggekeerd. Aan het station werd het Koninklijk gezin begroet door verschillende hofbeambten, den commissaris des Konings, den burgemeester, en eenige toegesnelde door een talrijke menigte.

—Op Nieuwjaarsdag hebben HH. MM. ten 1 ure receptie verleend tot het ontvangen van de gelukwenschen der departementen, en der leden van het burgerlijke en militaire huis des Konings.

—De Koninklijke Familie blijft, naar men verneemt, tot na Paschen in de Residentie verblijf houden, als wanneer HH. MM. het gewone bezoek aan Amsterdam zullen brengen om van daar naar **Het Loo** terug te keeren. Hoogst waarschijnlijk zal Z. M. half-Mei naar *Wildungen* vertrekken, en na de terugkomst, die op half Juli bepaald is, het landgoed Soestdijk betrekken.

De zegen van het Openbaar Onderwijs.

Bij de algemeene beraadslaging over de Staatsbegrooting heeft de heer *Van der Biesen* de aandacht gevestigd op den jammerlijken toestand, waarin Nederland onderstoffelijk zoowel als zedelijk opzicht verkeert, en die in scherpe tegenspraak is met de groote weldaden, welke de Openbare School volgens de aanhoudende verzekering der schoolwetten-makers aan het Land bewijzen zou. In den breede werd door genoemd Kamerlid met cijfers aangetoond, dat van 1874–1883 het getal veroordeelden bij de rechtbanken met één derde vermeerderde; bij de kantongerechten stegen zij van 25,000 tot 75,000; de hypothecaire inschrijvingen van 1866–83 zijn gestegen van 455 tot 960 millioen. De gevangenissen hebben gekost van 1874–83 f 1,339,000; de consumtie van het gedistilleerd per hoofd in Nederland is gestegen van 1866–83 van 7½ liter per hoofd tot 9 liter; hieruit blijkt, dat het misbruik niet verminderd is ten gevolge van al dat onderwijs, dat een koste van zooveel millioenen schats aan het volk is verstrekt. Ja, onze financiën zijn geruïneerd, waartoe zoowel de Openbare School als de Atchin-oorlog heeft bijgedragen. In 1868 bedroegen de uitgaven voor onderwijs f 1,278,862 en in 1883 f 13,460,878.— In 8 jaren tijds, van 1875 tot 1883 hebben het Hooger, Middelbaar en Lager Onderwijs zuiver aan het Rijk, de provinciën en de gemeenten gekost de kolossale som van f 123,142,000." Te recht riep de heer v. d. Biesen op het einde van zijne redevoering uit: „*Wee, Land, ter wereld zou onder dergelijk regime tot bloei kunnen komen?*"

De Eerw. Zuster Alphonsine uit het klooster der Zusters van Liefde te Maastricht, werkzaam aan de apotheek van de inrichting *Calvariënberg*, heeft met goed gevolg te Breda het apothekers-examen afgelegd. Zij is de eerste religieuse in Nederland, die zulk examen deed, en heeft hare studiën gedaan onder leiding van den heer Boersch, apotheker aan genoemd gesticht. Die studiën hebben nog geen volle twee jaar geduurd.

De *Eucaml. Ztg.* meldt het overlijden van den Zeereerw. heer M. Eschauf f., die directeur was van het door Willem I in 1827 opgerichte Collegium philosophicum te Leuven. In 1830 gepensioneerd, begaf hij zich naar Luxemburg, waar hij zich geheel aan de studie overgaf en door allen geacht werd. Hij bereikte den hoogen leeftijd van 90 jaren.

BUITENLAND.

ROME, 12 Jan.—Kardinaal Jacobini heeft van Prins von Bismarck een uitvoerigen depêche ontvangen; de Prins verzoekt daarin den Kardinaal aan den Paus zijnen dank over te brengen voor diens jongste schrijven, waarin Z. H. Paus Leo XIII zijne erkentelijkheid uitspreekt voor de eer. Hem ongetwijfeld door den invloed van den Prins geworden—om als Bemiddelaar in de Carolinen-quaestie gekozen te worden.—Dit schrijven van v. Bismarck heeft (13 Jan.) groote opspraak verwekt.

—13 Jan. Volgens de „Vossische Zeitung" van Berlijn worden er tusschen Duitschland en het Vaticaan onderhandelingen gevoerd over het benoemen van een Pauselijken Nuntius voor Duitschland en over de verplaatsing van de residentie des Aartsbisschops van Posen naar Berlijn.

—Rusland heeft bij het Vaticaan den wensch geuit, dat de onderhandelingen tusschen de Curie en Rusland weder geopend zouden worden. Aanleiding daartoe vond de Russische Regeering, volgens de algemeene opinie, hierin: „ondat tegenwoordig de goede verstandhouding tusschen Pruisen en het Vaticaan niet meer te wenschen valt."

—Z. H. de Paus heeft de Prinsen **Altieri, Salviati en Patrizi** naar Berlijn afgezonden, om Prins v. Bismarck de investituur der Christus-orde te verleenen.

—15 Jan. In het Consistorie van heden werden 12 Bisschoppen benoemd; de Pauselijke nuntiussen te Parijs, Weenen en Madrid zullen in Maart a. s. den Kardinaals-hoed ontvangen.

Uit het Balkan-schiereiland.

Onder de volgende voorwaarden is tusschen Bulgarije en Turkije de verzoening tot stand gekomen, waarvan wij verleden week slechts de hoofdzaak konden mededeelen. De Porte erkent de vereeniging van Oost-Rumelië met Bulgarije, maar, 1° Het Bulgaarsche leger staat den Sultan ten dienste in geval van een oorlog tegen Servië of Griekenland; 2° De Porte ontvangt, als vroeger, geregeld schatting van Bulgarije. 3° De rechten der Porte betreffende de grenstollen blijven onverminderd bestaan. 4° Vorst Alexander moet naar Constantinopel komen, om de investituur als Stadhouder van Oost-Rumelië van den Sultan te ontvangen (12 *Jan.*).

—De Mogendheden hebben Servië, Bulgarije en Griekenland aangezegd, dat zij zich ontwapenen moeten. Deze maatregel schijnt uitgegaan van Rusland, in overeenstemming met Engeland.—Wat Servië betreft, dit staatje zal nooit berusten in de vereeniging van Oost-Rumelië met Bulgarije; het zal zijn leger op de been blijven houden en, zelfs zonder oorlog te voeren, zijne overwinnaars middelerwijl gedurig plagen en afmatten. Bulgarije toch heeft een lelijke schaduw: vele districten hebben door den oorlog vreeselijk geleden; den hongersnood is aanstaande, zonder dat men, door de bergpassen, die thans ongenaakbaar zijn, het noodige proviand kan aanschaffen. Servië daarentegen heeft nog geld genoeg overgehouden van de leening, in Oct. 1885 met de Weener-Bank gesloten; ook bestaat er voor Servië immer gelegenheid voor toevoer van levensmiddelen en krijgsbenoodigdheden uit Hongarije. Hierdoor gesterkt toont Servië zich sterk tegenover Bulgarije, en blijft zich halsstarrig verzetten tegen elk vredesvoorstel waarin nog sprake is van Rumeliës vereeniging met Bulgarije. (16 Jan.)—Griekenland zal de wapens niet afleggen, vooraleer het een schadeloosstelling in grondgebied gekregen heeft voor de grootere uitbreiding, welke aan Bulgarije ten deel is gevallen.

ST. PETERSBURG, 16 Jan.—De Czaar heeft een gedeelte van de jaarlijksche aflossing der Oorlogsschadevergoeding van het jaar 1878 aan den Sultan kwijtgescholden.

WEENEN, 12 Jan.—Over geheel Oostenrijk en Hongarije hebben zware sneeuwstormen gewoed. Het telegrafische gemeenschap is allerwegen onderbroken; het spoorwegverkeer is gestremd, alleen de Postwagens wisten zich nog met groote moeite een weg te banen door de enorme sneeuwmassa's.

PEST, 14 Jan.—Men zal nog wel een volle week noodig hebben om de schade aan spoorwegen en telegraaflijnen toegebracht te herstellen; de sneeuwstorm is thans opgehouden.

MUNCHEN, 14 Jan.—De Koning van Beieren heeft zijn kabinet verboden, zich in de zaken van de koninklijke privaat-eigendommen te mengen. Het ministerie zal dienstgevolge aftreden. 's Konings schulden bedragen 13,000,000 mark.—In Beierens koning waanzinnig? wordt (15 Jan.) te Londen gevraagd; immers de vorst zondert zich van alles en allen zooveel mogelijk af, hij geeft zijne bevelen niet meer mondeling maar in geschrifte, en op dezelfde wijze wil hij door zijn omgeving geantwoord worden. Het Kerstfeest vierde de koninklijke familie niet mede; niet alleen aan de vreemde Hoven, maar zelfs in den Beierschen hofkring gelooft men algemeen, dat de koning met waanzinnigheid is getroffen.

BRUSSEL, 12 Jan.—De Belgische oud-minister, de heer Malou, heeft een aanval gehad van beroerte; bij

zal zich uit het politieke leven terugtrekken. Daags daarna werd gemeld, dat de heer Malou stervende was.

BERLIJN, 14 Jan.— Keizer Wilhelm heeft heden, ondanks de bedenkingen zijner geneesheeren, den Pruisischen Landdag geopend. In de troonrede komt deze passage voor:— "Ik ben vervuld van dankbaarheid voor de liefde en trouw mijns Volks, en voor de sympathie welk mij het harte goeddoet, die mij van de zijden der vreemde Staten is betoond geworden.— Onze betrekkingen met het buitenland zijn vriendschappelijk en doen Ons met recht verwachten, dat de Europeesche vrede verzekerd blijft." In den staat der finantiën is, volgens de troonrede, eenige verbetering gekomen; toch is een leening, hoewel een geringere dan in 1885, tot dekking van het tekort noodzakelijk. De gedruktheid van een handel vindt haren grond in de overproductie, welke door geen wettelijke maatregelen is tegen te gaan; ontwerpen van nieuwe Spoorwegenbanen en Kanaal-graving zijn aangekondigd, en dit in vereeniging met andere maatregelen zal de ontwikkeling des Duitschen volks verzekeren en voor het *Poolsche element* een beletsel wezen om het Duitsche element te verdringen.

Met heldere en vaste stem las de Keizer de troonrede voor; het zakelijke gedeelte werd door Prins Bismarck gelezen. Veel wordt er over gesproken, dat de troonrede geen woord behelst over de betrekkingen met het Vaticaan.

MADRID, 13 Jan.— De samenzwering, die onlangs te Cartagena ontdekt werd, had hare vertakkingen in Saragossa, Barcelona en Cordova. Op genoemde plaatsen heeft men onderscheidene personen gevangengenomen; dezen hebben als hoofd des opstands den Secretaris van Zorrilla aangewezen (14 Jan.). Op de Fransche grenzen zijn geweren en ammunitie in een schuilplaats ontdekt geworden; men heeft namelijk het lijk gevonden van een algemeen bekenden Carlist, die bij het overbrengen van deze oorlogscontrabande in de sneeuw begraven en bevroren is.

—De *Semaine Financière* meent, dat men zich aan een buitengewone illusie schuldig maakt, wanneer men meent, dat het Spaansche volk zal berusten in een Regentschap, hetzij onder koningin Christina of koningin Isabella. De Carlisten in het Noorden, de republikeinen in het Zuiden zijn machtige partijen, ook al houden zij zich nog betrekkelijk rustig; aan pogingen, om het bestaande gezag omver te werpen, zal het harerzijds niet ontbreken. Een vorige Carlistische opstand duurde niet minder dan 4 jaar en leidde tot staking der couponbetaling. In die tijden stonden 3 pCt. Buitenlandsche Spanjaarden 17 à 18. Het is maar al te waarschijnlijk, zegt de *S. F.*, dat eene nieuwe opstand tot een nieuwe staking van betaling en tot een daling van 4 pCt. rente in dezelfde verhouding als toen kan leiden. Een 3 pCt. voor 18 of een 4 pCt. voor 24 is volkomen hetzelfde; zouden dan dezelfde oorzaken dezelfde uitwerking hebben, dan zouden de 4 pCt. Spanjaarden wel eens beneden de 25 pCt. kunnen dalen. Het Engelsche weekblad *the Economist* koestert daarentegen de verwachting, dat de revolutionaire partijen in bedwang zullen worden gehouden. Fanatieke republikeinen en anarchisten— zoo eindigt dit blad zijn artikel — hebben weinig te verwachten van Frankrijk, waar misschien eerlang de republiek voor haar eigen bestaan zal moeten strijden, en daarom is er eenige reden om te hopen, dat de revolutionaire krachten in Spanje in bedwang zullen worden gehouden.

PARIJS, 12 Jan.— In het tuchthuis te Riom (Depart. Puy de Dome) zijn ongeveer 600 gevangenen in opstand gekomen; het gelukte hun de geheele gevangenis te vermeesteren en zich daar, als in een fort, te verschansen. De overheden van Riom zijn op dit oogenblik met de oproermakers aan het onderhandelen totdat de reeds afgezonden troepen daar zullen aangekomen zijn.

—Floquet is met 243 tegen 55 stemmen weder tot President der Kamer gekozen.

—Paul Bert heeft het ambt van minister-resident te Hué (Annam) aangenomen.— Over deze benoeming liet zich de Temps den volgenden dag zeer bevredigend uit; alleen gaf het blad aan den nieuwbenoemden Resident den raad, dat hij zijn gloeienden haat tegen de Clericalen maar eenvoudig t'huis moest laten.

—14 Jan. President Grévy heeft een decreet onderteekend, waarbij amnestie verleend wordt voor alle politieke misdrijven sedert 1870 gepleegd. Ook zijn de crimineele straffen van vele misdadigers zeer verzacht geworden. — Prins Krapotkin en Louise Michel zijn (15 Jan.) ten gevolge der amnestie in vrijheid gesteld.

—15 Jan. De „Boodschap" van President Grévy aan den Senaat en de Kamer bevatte heden een dankbetuiging aan de Fransche natie, voor het vertrouwen dat zij wederom in den President heeft willen stellen; o. a. werd ook van de Fransche Republiek gezegd, dat zij groote achting geniet in Europa, en dat Frankrijk zeer veel heeft bijgedragen tot behoud van den Europeeschen vrede.

—De heer L. Noyer is met 24 stemmen meerderheid weder tot President van den Senaat gekozen.

De Christenvervolging in China.

In de „Temps" worden omtrent de vreeselijke vervolging onder de Christenen van Oostelijk Cochinchina nog de volgende bijzonderheden meegedeeld:

Blijkens de berichten, die tot 1 Nov. jl. door de Propaganda te Rome uit het Vicariaat van Oostelijk Cochinchina ontvangen zijn, moet het aantal vermoorde Christenen nog veel grooter zijn dan aanvankelijk werd vermoed en zouden 7 inlandsche Priesters, 60 Catechisten, 270 inlandsche Zusters en 24,000 Christenen om het leven zijn gebracht; 200 parochiën zijn totaal vernield, 225 kerken verbrand, 17 weeshuizen, 10 kloosters, 4 landbouw-koloniën, 2 seminariën en 2 apotheken verwoest.

In Noordelijk Cochinchina zijn vermoord 7000 Christenen, waaronder 9 inlandsche Priesters, en 60 parochiën werden verwoest.

De Christenen, die aan de vreeselijke slachting ontkomen zijn, sterven bijna allen van honger en gebrek.

—7 Jan. Generaal De Courcy, bevelhebber van de Fransche Expeditie in Tonking, telegrafeert het volgende aan het Ministerie van Oorlog:

„Gedurende de laatste helft van December verwoestten de opstandelingen de Katholieke Missie-huizen te Ughean in Annam en vermoorden 1 Franschen missionaris en 500 inlandsche Christenen. Een colonne Fransche troepen werd uitgezonden om de opstandelingen te vervolgen. Zij achterhaalde en versloeg hen, en maakte veel wapens en ammunitie buit.

LONDEN, 13 Jan.— Een cycloon heeft in de middel Graafschappen van Engeland gedurende 20 minuten de vreeselijkste verwoestingen aangericht. Boomen werden ontworteld; daken van de gebouwen gerukt, de spoorweglijnen onbruikbaar gemaakt, en eenige personen gekwetst of gedood.

—De 90-jarige Pater Becks, voorheen generaal der E.E. P.P. Jezuieten, ligt op sterven.

—Te Oxford heeft zich een Engelsch-Amerikaansche bankier van Parijs door een pistoolschot van het leven beroofd,

—Uit Aken wordt bericht, dat jl. Vrijdag aldaar een spinnerij is afgebrand, bij welke ramp 15 personen in de vlammen zijn omgekomen.

—De Graaf van Carnarvon, Lord-Luitenant van Ierland, zal als zoodanig aftreden. - Lord en Lady Carnarvon zijn heden alhier aangekomen.

—De reden van deze aftreding is, volgens Daily Telegraf 14 Jan., deze. De Regeering zal in het parlement een wet voordragen om het ambt van Onder-koning van Ierland af te schaffen. Nauwelijks had de graaf van Carnarvon hiervan kennis gekregen, of hij meende reeds nu voor zijne waardigheid te moeten bedanken.

—15 Jan. Er circuleeren geruchten, dat de Engelsche Regeering in Ierland een staatsgreep doen wil. De benoeming van generaal Wolseley staat daarmede in betrekking.

—De St. James-Gazette wederspreekt de waarheid van die geruchten; Engeland neemt alleen voorzorgsmaatregelen, daar er woelingen in Ierland te vreezen zijn. Inderdaad zal daar spoedig hongersnood heerschen, en de hartstochtelijke Ieren, die liever den hongerdood niet sterven willen, zullen zich waarschijnlijk vereenigen en de Landlords moeten het dan ontgelden; dezen zien [18 Jan.] verlangend uit naar hulp en bescherming uit Engeland.— Ook generaal Wolseley verklaarde de berichten, als zou de regeering hem het commando over de troepen in Ierland hebben aangeboden, voor ongegrond.

—16 Jan. De politie neemt op groote schaal maatregelen om de persoon der Koningin bij gelegenheid der opening van het Parlement te beschermen.

—20 Jan. De Pers in Engeland is zeer anti-Iersch.

—De bekende actrice, mevrouw Bancroft, sedert de de laatste jaren directrice van den Haymarket-Schouwburg te Londen, heeft het tooneel vaarwel gezegd, den Anglicaanschen godsdienst afgezworen en is verleden maand plechtig tot de Roomsch Katholieke Kerk overgegaan.

WASCHINGTON, 15 Jan.— Volgens ingekomen berichten bij het Staats-departement heeft de Duitsche regeering er geen kennis van ontvangen, dat Duitsche oorlogsbodems een der Samoa-eilanden zouden in bezit genomen hebben. Mocht zulks evenwel gebeurd zijn, dan is het niet volgens lastgeving uit Berlijn geschied. Op de vraag aan een ambtenaar van het Amerikaansche Staats-departement, „wat wel het gevolg zou geweest zijn, als Duitschland een van die eilanden in bezit genomen had" werd geantwoord: dat het geen nut heeft, over eene aangelegenheid te spreken, welke waarschijnlijk zich nimmer zal voordoen.

—In de diplomatieke kringen te Berlijn wordt verhaald, dat de tegenwoordige koning der Samoa-eilanden—die op 7½-jarige leeftijd gekozen werd—thans nog minderjarig is; tusschen de verschillende rijkspartijen kwam het nu en dan nog al tot hevige botsingen en waarschijnlijk is het, dat juist op zulk een oogenblik een Duitsch oorlogschip aankwam en zich bij de tegenpartij des konings aansloot, daar het toch bekend is dat zich naar deze zijde de Duitsche sympathieën getrokken voelden.

BALDIVIA, (Zuid-Amerika) 14 Jan.— Bij een ongeluk, dat heden op den spoorwegbrug alhier plaats had, werden van een afdeeling soldaten, die zich in den trein bevonden, 11 Officieren en 19 man gedood.

CUBA, 15 Jan.—De groote circulatie van Mexicaansche zilveren dollars begint in de handelswereld onrust te verwekken.

DANIEL HENDRIKSEN,

CARPINTERO, TORNERO Y REPARADOR DE CARRUAJES,

ofrece al respetable público su servicio, para hacer todo lo que dependa de la carpintería. Ademas, puntualidad y esmero en sus trabajos.

Establecido contiguo al astillero del Sr. Felipe Santiago en Punda.

Curazao, Enero 22 de 1886.

EL que suscribe tiene el honor de ofrecer al público su servicio en el ramo de Encuadernación.

VICTOR CLEMENT.

BERICHT.

De Ondergeteekende betuigt bij dezen aan de Geachte Ingezetenen van Curaçao, die hem met hunne bijdragen voor het R. K. JONGENSWEESHUIS vereerd hebben, zijn oprechten dank voor de hartelijke en milde ondersteuning, welke hem van hunnen kant mocht ten deel vallen. Ook aan de Geëerde Redactiën van de onderscheidene Weekbladen, tot welke hij zich gewend heeft, en die een echt Curaçaosch Liefdewerk zoo krachtig in de gunst van het Publiek hebben aanbevolen, biedt hij zijn hulde en dank aan!

Met genoegen zullen de weldoeners ook vernemen, dat hun gezamenlijke gift ± fl. 2,000 bedraagt: een som, voorwaar, die eere doet aan de liefdadigheid van Curaçao 's Ingezetenen, en zulks op een tijd waarin alle handel en vertier een kwijnend bestaan heeft.

Volgaarne tevens verklaart de Ondergeteekende zich bereid, alle verdere giften in ontvangst te nemen van diegenen, tot wie hij zich tijdens zijn kortstondig bezoek van de hoofdplaats niet heeft kunnen vervoegen, en wier liefdadigheid toch ook zijn nederig werk zou wenschen te steunen.

St. Rosa, 18 Januari 1886.

De Directeur van het *R. K. Jongensweeshuis*

A. H. FRIE, Pastoor.

ANUNCIO.

El infrascrito presenta sus más sinceras gracias á los apreciados habitantes de Curazao que le han honrado con su contingente, para la fundación de la CASA DE HUÉRFANOS CATÓLICOS, por el cordial y generoso apoyo que le ha cabido la honra merecer de ellos.

Asimismo rinde homenaje y gratitud á los honrados señores Redactores de diferentos semanarios á quienes se había dirigido, y que tan fervorosamente encomendaron á la acojida del público una verdadera obra de Caridad para Curazao.

Los bienhechores, no lo dudamos, se informarán con placer de que sus donaciones montan á ƒ 2,000: una suma que, de fijo, patentiza los sentimientos humanitarios de los Curazoleños en este tiempo en que el comercio se halla tan abatido.

Finalmente, el infrascrito está dispuesto á recibir gustoso las dádivas de aquellos á quienes no había podido acudir á causa de su breve permanencia en la ciudad, y que, no obstante, deseen coadyuvar á su humilde obra.

Santa Rosa, Enero 18 de 1886.

El Director de la Casa de Huérfanos,

A. H. FRIE, PASTOR.

Victoria-water

Natuurlijk Koolzuurhoudend Mineraalwater

uit de "Victoria Bron" te Oberlahnstein bij Ems is niet alleen voor gezonden een zeer welsmakende en verfrisschende drank, maar tevens een uitstekend geneesmiddel in vele gevallen van ziekten, in 't bijzonder bij dieder maag en ademhalingsorganen, alsmede bij zenuwachtige toestanden.

De verkoop van 1,200,000 flesschen en kruiken in het eerste jaar der Exploitatie dezer bron is wel het beste bewijs van de voortreffelijkheid van dit mineraalwater.

Verkrijgbaar bij

JAN MONSANTO — OTROBANDA

en

WILLEM JOLLEY — WILLEMSTAD.

JOHANN TETZEL,

AFLAATPREDIKER EN INQUISITEUR.

EENE GESCHIEDKUNDIGE STUDIE,

DOOR

G. A. MEIJER, Ord. Praed.

Een deel ƒ. 1,35

Impr. de la Libreria de A. Bethencourt é hijos